

[Undervisningsministeren.]

nastikinspektøren er Undervisningsministeriets sagkyndige. Hele den kontormæssige Side vilde blive meget tungere, hvis hver Skole, ogsaa Landsbyskolen, skulde have to Inspektører, en for Drengene og en for Piger. Hidtil er Børnene paa Landet som oftest blevet undervist sammen, men dette ændres jo nu, naar der kommer Gymnastiksale. Tilsynet med Undervisningen, Instruktions og Vejledning er derimod allerede delt. Ordningen er den, at vi øverst har en Gymnastikinspektør, som altsaa er Ministeriets Raadgiver i alle Spørgsmaal vedrørende det rent administrative, og under ham to Viceinspektører, der har Tilsyn med Købstadskolerne, en Mand, der har med Drengegygnastikken at gøre, og saa den kvindelige Viceinspektør, Fru Martha Christensen, som det ærede Medlem nævnte. Paa dette Omraade er Kvinder og Mænd ligestillede. Vi har en Inspektør fælles, som har med hele det ydre Apparat at gøre, Ministeriets sagkyndige Raadgiver, men med Hensyn til det undervisningsmæssige, til Instruktions og Vejledning, har vi, som sagt, under Gymnastikinspektøren to Viceinspektører, en mandlig og en kvindelig, og det maa altsaa siges, at Kvinderne her er stillet paa samme Maade som Mændene. Hvad angaar de enkelte Amters Tilsyn for Landsbyskolens Vedkommende, er det saaledes, at man der har 18 mandlige og 6 kvindelige Assistentter. Naar der er saa faa kvindelige Assistentter, skyldes det, at Pige-gymnastikken i Landsbyskolen hidtil ikke har været af det Omfang, at man har anset det for nødvendigt at ansætte Assistentter i samme Udstrækning som for Drengenes Vedkommende. Men jeg vil være meget villig til, efterhaanden som der nu bliver Brug derfor, at ansætte flere kvindelige Assistentter. Kvinderne skal paa det Omraade faa samme Stilling som Mænd. Jeg mener, at vi i Øjeblikket har stor Ligelighed i dette Spørgsmaal, og er villig til, at Kvinderne ogsaa i Fremtiden, naar Pige-gymnastikken udvides stærkere ved Landsbyskolen, bliver ligestillet med Mændene.

Det ærede Medlem Hr. Sneum har henstillet til mig, om der ikke fra Ministeriets Side kunde gøres noget for, at Besættelsen af Læreposter ved Universiteterne kunde foregaa noget hurtigere.

Det er jo rigtigt, at det ofte tager lang Tid med de Besættelser. I mange Tilfælde, hvor Konkurrence skal finde Sted, og hvor Repræsentanter fra andre nordiske Universiteter ofte deltager, maa det nødvendigvis tage nogen Tid. Og selv naar der ikke er Tale om Konkurrence, naar Stillingerne opslaaes ledige i Modsætning til de Stillinger, det ærede Medlem nævnte, og der melder sig Ansøgere, hvis Kvalifikationer skal bedømmes gennem deres skriftlige Arbejder — og hvor det ofte drejer sig om store Arbejder, der skal gennemgaaes —, maa det nødvendigvis ogsaa tage nogen Tid at træffe Afgørelse mellem Ansøgerne. Men Ministeriet har allerede for nogen Tid siden over for Universitetet udtalt Ønsket om en Forhandling angaaende eventuelle Ændringer i den gældende Ordning om Besættelse af Professorstillinger ved Københavns Universitet, og en saadan Forhandling vil komme.

Hvad specielt Aarhus Universitet angaar, hvor Bestyrelsen jo foretager Ansættelsen med Ministeriets Godkendelse, en Godkendelse, der angaar den paagældendes videnskabelige Kvalifikationer, maa det bemærkes, at i hvert Fald Besættelsen af de to ledige historiske Lærestole nødvendigvis er blevet forsinket dels ved, at en Ansøger til Docenturet, der oprindeligt var indstillet, trak sin Ansøgning tilbage, og dels ved, at Professoren i Historie i dette Efteraar afgik ved Døden. I et andet Tilfælde, Professoratet i Sociologi, er der indstillet en Udlænding, og det har nødvendiggjort Forhandling med Justitsministeriet og Udenrigsministeriet, men Stillingen er nu besat.

Jeg mener, det er rigtigt, hvad det ærede Medlem har fremhævet, at det er uheldigt, at Læreposter i lang Tid skal staa ubesatte, og jeg vil ogsaa tilstræbe at faa en Forhandling i Gang med Universitetet om en Fremgangmaade, der kan gøre det lettere i det enkelte Tilfælde at afgøre Spørgsmaalet noget hurtigere end nu. Men jeg maa altsaa gøre opmærksom paa, at der i mange Tilfælde er saglige Grunde for, at Afgørelsen tager nogen Tid.

Jeg har derefter nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Jeg deler det ærede Medlems Ønske om, at vi i Fordragelighed forhandler de Spørgs-